

Svetloba, življenje in ljubezen

30. junij 1870

Tukaj si izbral tri besede. Nisi mogel izbrati bolj pravilno in obsežno v celotnem besednem zakladu človeškega jezika, saj te tri besede označujejo bistvo vsega stvarstva, njegovega obstoja in trajanja. Vidite, vse, kar Sem ustvaril, je bilo ustvarjeno v svetlobi; prejelo je življenje in iz ljubezni ni bilo nikoli uničeno.

Ali obstaja sploh še kaj v velikem krogu neskončnosti, ki ne dolguje svojo večno trajnost tem trem, tako pomembnim besedam?

S svetlobo začne življenje in z življenjem ljubezen. Svetloba predstavlja ustvarjalno moč, ki večno poraja nove stvari, ki stalno usmerja svoj tok v vse smeri neskončnosti, zbujač življenje, preganjač temo in nato preko ljubezni ohranja ustvarjeno in nenehno poraja nove stvaritve.

S svetlobo se razvija toplota in toplota ustreza življenju, kajti življenje preneha v mrazu in ljubezen nima več vznožja, ker ljubezen ni nič drugega kot goreča vnema, da vidi vse popolnoma srečno in zadovoljno. Torej se tam, kjer svetloba s svojimi nežnimi žarki vzpodbuja razpršene elemente k privlačenju in odbijanju, preko tega živahnega vznemirjenja in prilagajanja proizvaja toplota ali, kjerkoli obstaja gibanje, je prisotno življenje.

Vendar pa želi biti življenje zadovoljno, želi biti vse v vsem in takšno lahko postane samo preko ljubezni.

Ljubezen želi ohranjati življenje, medtem ko ga sovraštvo želi uničiti. Kamorkoli boste pogledali, boste opazili te elemente v boju z nasprotnim polom.

Svetloba se mora boriti s temo, življenje s smrtjo in ljubezen s sovraštvom kot svojimi nasprotji. Tako, kakor prvi želijo vse ohranjovati in privlačevati, želijo drugi to odbijati in uničevati.

V povezavi prvih treh vidite MOJO BOŽANSKOST kot večno ohranjevalko celotnega stvarstva in v drugih treh vidite nasprotni pol, Satana, z njegovo hladnostjo in uničevalnostjo.

Tako se to navzkrižje, konflikt ali borba razteza preko celotne materije, od angela do zadnjega, najtršega in najbolj strogo zvezanega duha. Ljubezen si neprestano z bojem preko svetlobe prizadeva pridobiti življenje in uničevati temo skupaj s smrtjo in sovraštvom.

Tako imate tukaj s temi tremi besedami in njihovimi nasprotji podan edini princip ohranjanja vseh ustvarjenih bitij.

Ko sem se Jaz, najčistejša Svetloba, odločil, da ustvarim tudi izven Sebe duhove, ki naj bi Me ljubili, Me razumeli in postopoma postali takšni kakor Jaz, je bila podana prva spodbuda ali impulz nastajanja. Zato berete v Mojzesovih knjigah: »In vse je bilo prazno in pusto, in Gospod je ustvaril svetlobo!«

S svetlobo se je prebudila dejavnost elementov in duhovi so se zaceli zavedati sami sebe ter drug drugega privlačevati in odbijati. S svetlobo se je pričelo življenje, kajti tudi uničenje, kakor tudi marsikdaj izgleda kruto, ima v svojih koreninah višji in boljši

namen, da bi se približalo najvišji svetlobi z zapustitvijo nižjih oblik zato, da bi prevzelo višje, ki bi bile bližje univerzalni svetlobi.

Kmalu, ko sta se torej vzbudila svetloba in življenje, kmalu ko je ustvarjeno začelo uživati v svojem obstoju v siju večne prvobitne svetlobe iz nebes, se je prebudila tretja misel, ki naj bi združila vsa ta bitja vidnega in nevidnega sveta. To je bila ljubezen, temeljna misel svetlobe in življenja, ki želi večno ohranjati in izpopolnjevati vse, kar je sedaj uživalo svoj obstoj.

Tako so bili najčistejši angeli, kot posebljena ljubezen, obdarjeni z največjo lučjo in poslani ven zaradi naraščanja silovitosti življenja, da bi iz polnosti svojega jaza z vsemi ostalimi živimi bitji delili obilje milosti, ki jim je bila dana v tolikšni meri.

Tako okrepljena, razsvetljena in ogreta so ostala bitja družno prepoznala svoj visoki cilj in si ga sedaj vriskajoč in bojevito prizadevajo doseči. Nižji duh z veseljem razbije školjko, ki zavira njegovo napredovanje. Pri tem uniči svoj lastni obstoj z namenom, da doseže višjega, kjer lahko vsrka več svetlobe, več življenja in več ljubezni iz edinega prvobitnega vira vseh stvari.

Torej tisto, kar slepo imenujete uničenje, ni nič drugega, kakor osvoboditev višjemu stanju, ker mora duh, že od časa svojega ujetja v obliko, trpeti materijo in počakati na trenutek, ko bodo te sponke odpadle in bo lahko, posamezno ali združen z ljubeznijo s tisočimi drugimi isto usmerjenimi bitji, zasedel višje mesto v velikem krogu stvaritev.

Ljubezen, vse osrečujoča toplota, izhajajoča iz prvotne svetlobe, je tista, ki vzpodbuja duha, da izpopolnjuje lastno usodo in se tako postopoma vrne k prvobitnemu viru svetlobe, iz katerega izvira.

To se dogaja vsem angelskim duhovom. Že vaši predniki so imenovali tistega enega, čeprav zdaj padlega angela, "Lucifer" nosilec luči.

On je bil resnično nosilec luči po vseh širnih prostorih Mojega stvarstva. Vendar, zavedajoč se brezmejne milosti, ki jo je od Mene prejel, ko sem mu podelil oblast, ki jo ni nihče drug posedoval, se je premočna toplota, katero je razvijala njegova svetloba, razvila v nasprotje ljubezni, v sovraštvo proti Tistemu, ki ga je obdaril s tako veliko mero svetlobe. Danes je še vedno padli angelski duh in Moj najbolj goreči nasprotnik, ki ne bo več dolgo svoboden in bo potem moral jasno izbrati, ali se bo prilagodil Mojim trem besedam velikega stvarstva ali pa se bo držal njihovih nasprotij.

Ne bo mu več uspelo, da se drži srednje smeri, in se očitno izmikati Mojemu pritisku, da se vrne k Meni. Kmalu se bo moral brezpogojno odločiti, ali se namerava obrniti k večnemu življenju svetlobe in ljubezniali pa k večni smrti v temi in mrazu.

Tudi vi ljudje, ki sem vam z Mojo lučjo milosti v vaši duši prižgal iskro Božjega življenja, imejte v mislih, kaj pravzaprav nosite v srcu! V prsih nosite Božjo svetlobo,

življenje in ljubezen vašega Očeta,

On vam je dal to trojico kot jamstvo vašega izvora, vašega začetka in končnega cilja. Nikar lahkomišelnost ne zapravite te Božje darove, ki kot darovi milosti, dajejo vam, ki se jih zavedate, prednost pred milijoni bitij. Zavedajte se Božje svetlobe, ki vam je dana in vcepljena v ljubeznijo, kar je osnova življenja vaše duše in vašega duha. Spominjajte se Dajalca, ki je nekoč za vas kot za Svoje otroke, drago plačal s krvjo in z velikim trpljenjem in vas želi ponovno narediti za tisto, za kar ste bili mišljeni v velikem krogu ustvarjenih bitij. Ne pozabite, da je Njegova ljubezen tista, ki vas želi voditi k večnemu življenju s tem, da je v vas prižgala luč spoznanja in Božanske zavesti.

Prizadevajte se za popolnost, katero lahko kot ustvarjena bitja dosežete, da boste nekega dne, razen prejetih treh darov, zmožni vse to nositi v višjih potencah ali stopnjah. Kajti Moja Božanska svetloba, izžarevajoča iz Mene v vsa širna prostranstva stvarstva, nima omejitev in večno prebujajoč novo življenje želi nekega dne ljubeče združiti vsa ustvarjena bitja in jih videti okoli Njega, ki je najvišja svetloba življenja in ljubezni.

Na takšen način, Moji ljubi otroci, glejte na te tri besede. V sebi vsebujejo prvobiten vir vsega obstoja. So temelji vseh stvaritev in nobeno bitje in živeča stvaritev ne obstaja brez njih. Tam, kjer so odsotne, preneha vsak napredek; tam je smrt, tema in večno sovraštvo.

Kot dokaz, da bo trojica Božjih lastnosti vedno zmagovita, stoji tam angel življenja s krono zmage, odet v oblačilo svetlobe, in kdorkoli mu nasprotuje ter bolj ceni temo kot svetlobo, bolj ceni smrt kot življenje, bolj ceni sovraštvo kot ljubezen, se bo moral skriti v najgloblje kotičke zemlje.

Vse sili naprej, Moji otroci: ljubezen, nikoli nasičena ljubezen, ki se razdaja, da bi vse spet pridobila nazaj; svetloba, ki vse razsvetljuje, da bi bil vsak temen kot pregnan iz stvarstva; in življenje, ki poraja gibanje, spremembo oblik in napredovanje iz ene stopnje k naslednji. Vsa trojica vam klice: »Brez nas ni sveta, ni preteklosti in ni prihodnosti! Mi smo njihovi nosilci v najgloblji notranjosti Najvišjega Gospoda; mi izražamo Njegov celotni Jaz!«

Torej pojdite naprej, vi potomci luči! Vzdignite se kvišku, kjer sonce več ne zaide, kjer se smrt nič več ne izmenjuje z življenjem in kjer noben prepir, ne jeza, ne sovraštvo ne prekinjajo čudovite ubranosti koncerta ljubezni!

Prisluhnite angelskim harmonijam, ki na krilih teh treh besed prežemajo vse neskončnosti. To so večne himne zahvale in čaščenja enega in edinega Gospoda in Stvarnika, vašega Očeta, ki Mu je v edino srečo in blaženost, ko vidi, da se bitja, ki jih je On ustvaril, v Njem veselijo in se Ga vedno bolj in bolj učijo ljubiti in razumeti.

Tako se često napačno tolmačena Trojnost lahko najde edino v teh treh mogočnih besedah in leži v majhnem obsegu v vsakem ustvarjenem bitju kot kal, ki mu omogoča razvoj do najvišje potence angela luči, stoječega na stopnicah Gospoda vseh nebes.

Otroci, prepoznajte vaše veliko darilo! Bodite ponosni in se veselite tega, da lahko postanete Moji otroci! Prišel bo čas, ko boste, obdarjeni z duhovnim vidom, zmožni gledati preko brezmejnih prostorov neskončnosti in zaznavati od prestola Očetovega do zadnjega prostora, kamor lahko žarek svetlobe še prodre, temeljna načela Mojega Jaza razdeljena v milijonih in milijonih bitij v veličastni ubrani himni v Njegovo čast. Torej si prizadevajte, da postanete vredni tega stanja razsvetljenosti; prizadevajte si, da postanete Moji otroci v resničnem pomenu besede in občutili boste, da:

V vseh prostorih in na vsaki zvezdi, na širjavah brezmejno daleč, sveti le Očetovo življenje in luč. Njegova ljubezen se ne ponaša z veličino, temveč v malem išče samo, kar lahko Njegov duh v (nes)končnost poreče: To je življenje svetlobe, ljubezni Najvišjega Boga nad vsemi in je najvišje iz Božje kali! Izmed vseh pomembnih besed obstajajo tri, katerih večni napev blizu in daleč zveni. Naj te nebeške besede nikoli ne nehajo zveneti; kajti razvoj duhovne lepote so zavezane odstreti. Kjer svetloba, življenje in ljubezen ne pritekajo, vse radosti stvarstva prenehajo. Edino tam, kjer delujejo v miru se bo razvila ljubezen v Očetu, Tako z zaupanjem gradite na Očetovem blagoslovu. Dal bo, kar je zapoved vsemu: Žarek svetlobe, očarljivost življenja in radost ljubezni. Četudi se vas izogibajo padli, ostanite z Mano v svetlobi, življenju in ljubezni; takrat negujete stvarstvo Božje kali. Kdor se s trojico to posveti svojemu najvišjemu Očetu in se radosti kot otrok Njegov, ima edini temeljno gradivo, ima ljubezen kot najboljše seme za takšnega otroka posvojitev Mojo. Amen!

[Gottfried Mayerhoffer](#)
[Skrivnosti življenja](#)